

for a living planet

WWF
Lintulahdenkatu 10
00500 HELSINKI

Puh: (09) 7740 100
Faksi: (09) 7740 2139
www.wwf.fi, www.panda.org

Maa- ja metsätalousministeriö
Osastopäällikkö Juha Ojala (juha.ojala@mmm.fi)
Ylitarkastaja Jussi Laanikari (jussi.laanikari@mmm.fi)
kirjaamo@mmm.fi

18.2.2013

Viite: MMM lausuntopyyntö 1.2.2013, Dnro 1642/13/2012
ASIA: WWF:n lausunto luonnoksesta asetukseksi, jonka tarkoituksena on lisätä kiintiötä viidellä sudella poronhoitoalueen ulkopuolella metsästyskaudella 2012–2013

WWF kiittää lausuntopyynnöstä ja toteaa lausuntonaan seuraavaa.

Susi on erittäin uhanalainen (EN) laji, jonka kanta on RKTL:n tuoreen arvion mukaan edelleen pienentynyt vuoden takaisesta 150–160 yksilön talvikannasta vain 120–135 yksilöön. Kun susi arvioitiin erittäin uhanalaiseksi vuonna 2010, susia oli sata yksilöä enemmän kuin nyt. Vajaassa kymmenessä vuodessa Suomen susikanta on puolittunut. Jos uhanalaisuusarviointi tehtäisi nyt, susi täyttäisi mahdollisesti jopa äärimmäisen uhanalaisen (CR) lajin kriteerit. Suden suotuisasta suojelun tasosta ollaan kaukana.

Suden uhanalaisuuden ainoa syy ja suden ainoa uhka Suomessa on pyynti¹. Syy kannan taantumiseen on ennen kaikkea laajamittainen susien laiton tappaminen. Laittoman metsästyksen muodostamasta uhasta on saatu kuluva talven aikana uusia valitettavia esimerkkejä, jotka myös osoittavat suden laittoman pyynnin olevan järjestäytyntä.

Sutta uhkaavan laittoman tappamisen lisäksi on otettava huomioon, että suden rajanylitykset Suomen ja Venäjän rajalla ovat viime vuosina tuntuvasti vähentyneet, joten aiemman kaltaista täydennystä idästä ei susikantaamme saada. Susikantamme geneettinen muuntelun onkin viime aikoina todettu vähentyneen², ja kannan efektiivinen populaatiokoko on alhaisempi kuin laskentakannan koon perusteella voisi ajatella.

Suomen susikannan hoitosuunnitelman (2005) mukaan tavoitteena on suden suotuisa suojelutaso, ja Länsi-Suomen kannanhoitoalueen osalta susikannan levittäytyminen ja uusien elinpiirien muodostuminen. Nyt ollaan kannan pienentymisen takia takia tilanteessa, jossa lisälupien myöntäminen estäisi hoitosuunnitelman tavoitteen toteutumisen ja huonontaisi suden suojelutilannetta entisestään.

WWF:n aiemman metsästysvuoden 2012–2013 susilupakiintiöstä antaman lausunnon (lokakuu 2012) mukaan poronhoitoalueen eteläpuolelle silloin ehdotettu 10 yksilön kiintiö oli alueen silloiseen susikantaan nähden (noin 160 sutta) hyväksyttävällä tasolla, jos luvat kohdennetaan

¹ Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

² Jansson, E., Ruokonen, M., Kojola, I. and Aspi, J. (2012). Rise and fall of a wolf population: genetic diversity and structure during recovery, rapid expansion and drastic decline. *Molecular Ecology*, 21: 5178–5193.

todennetusti erityistä vahinkoa aiheuttaviin yksilöihin ja jos poliisilain nojalla myönnettävät suden tappoluvat sekä muu todettu suoraan ihmisen aiheuttama kuolleisuus (esim. tietoon tulleet salametsästystapaukset ja liikennekuolemat) vähennetään kiintiöstä. Tämän jälkeen susikanta on lähinnä salametsästyksen takia huvennut niin, että koko maassa (poronhoitoalue mukaan lukien) oli helmikuun alussa enää 120-135 sutta.

Nyt esitettyjen lisälupien myöntäminen erittäin uhanalaiselle ja törkeän metsästysrikollisuuden takia edelleen uhanalaistuneelle lajille ei voi olla oikea ratkaisu, kun ongelmana ovat lajiin kohdistuvat laittomuudet ja kielteiset asenteet osassa väestöä. **WWF vastustaa esitettyä viiden suden lisäkiintiötä.** Nyt esitetyt uudet ja edelleen käytettävissä olevat seitsemän vanhaa lupaa veisivät yhteensä kymmenesosan koko jäljellä olevasta susikannasta. Merkitys on vielä suurempi, jos lupien käyttö kohdistuu lisääntyviin yksilöihin, kuten Pöytyällä tapahtui alkuvuodesta 2012. Lisälupien sijaan tarvitaan tehokkaita toimia salametsästyksen torjunnassa, valistuksessa ja susivahinkoja ennalta ehkäisevissä toimenpiteissä kuten Länsi-Suomen susilaumojen lähetinpannoituksessa. Maa- ja metsätalousministeriön ilmoituksen mukaan Satakunnan ja Varsinais-Suomen alueelle palkattava uusi kenttähenkilö RKT:n suurpetotutkimukseen on hyvä ja tervetullut askel tähän suuntaan.

Lisälupien perusteena on esitetty erityisesti ns. pihasusiongelma. Susien tulo pihapiiriin on kuitenkin lähetinseurantojen mukaan harvinaista, ja toisaalta normaalisti käyttäytyvä ja terve susi saattaa satunnaisesti käydä lähellä asutusta ilman että siitä aiheutuu vahinkoja. Salametsästys myös hajottaa susilaumoja ja siten lisää yksittäisten susien liikkumista laajalla alueella. Suden tulon pihapiiriin on joku syy ja pihaan tulon syyt on tutkittava. Sutta liian lähelle asutusta houkutelut syy pyrittävä poistamaan sen sijaan, että ensimmäisenä ratkaisuna esitetään tappolupaa, jonka käyttö ei välttämättä käytännössä edes kohdistu kyseiseen yksilöön. Kaatoluvat tulee kohdistaa nimenomaan yksilöihin, jotka toistuvasti esim. sairauden tai vamman takia hakeutuvat asutuksen lähetyville ravintoa etsimään. Pihaan tulevia susia voitaisiin myös varustaa lähetinpannoilla, jolloin voitaisiin todentaa toistuuko käyttäytyminen ja poistaa tarvittaessa nimenomaan yksilöt jotka tulevat toistuvasti pihoihin.

Kunnollista viranomais selvitystä suurpetojen laittomasta pyynnistä ja sen taustalla olevista motiiveista ei Suomessa ole edelleenkään tehty, mikä on WWF:n mielestä osoitus siitä, että todettuun ongelmaan ei hallinnon tasolla ole haluttu puuttua. Tällaisen selvityksen tekemisillä on kiire mm. tulevien pyyntikiintiöpäätösten pohjaksi.

WWF Suomi

Jari Luukkonen
suojelujohtaja

Petteri Tolvanen
ohjelmapäällikkö